

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/104/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011365
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011365.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 3To/104/2023

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovvej, na verejnom zasadnutí konanom 14. marca 2024 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. B., nar. XX.X.XXXX proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7T/2/2023-127 z 20.9.2023 a takto

rozhodol:

2 3To/104/2023

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7T/2/2023-127 z 20.9.2023 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7T/2/2023-127 z 20.9.2023,

obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D.,
E. E. XXXX/X F.,

odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

7 3To/104/2023

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7T/2/2023-127 z 20.9.2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným, že:

„hoci ako biologický otec maloletej E. B., nar. XX.XX.XXXX, je podľa § 62 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ako aj podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2P/22/2019 zo dňa 10.07.2019, ktorý vo výroku I. o určení výživného nadobudol vykonateľnosť dňom 25.07.2019 a právoplatnosť dňom 10.08.2019, povinný platiť výživné na mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 50,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, následne podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 10P/21/2022-76 zo dňa 10.01.2023, ktorý vo výroku I. o určení

výživného nadobudol vykonateľnosť dňom 23.01.2023 a právoplatnosť dňom 08.02.2023, je povinný platiť výživné na mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 130,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej počnúc od 20.09.2022, v zmysle výroku III predmetného rozsudku je povinný zameškané výživné od 20.09.2022 do vyhlásenia rozsudku vo výške 320,-eur splácať v mesačných splátkach vo výške 20,-eur spolu s bežným výživným k rukám matky maloletej s tým, že nezaplatením, čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh, pričom obvinený neuhradil ani len jednu splátku, čím sa stal k 15.03.2023 splatným celý dlh vo výške 320,-eur, túto svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne riadne a pravidelne neplní od 14.11.2020 doposiaľ v D. a všade tam, kde sa v uvedenom období zdržiaval, s výnimkou platieb v decembri 2020 vo výške 80,-eur, v marci 2021 vo výške 50,-eur, v apríli 2021 vo výške 50,- eur, v júli 2021 vo výške 50,- eur, v novembri 2021 vo výške 80,- eur, v decembri 2021 vo výške 70,- eur, v marci 2022 vo výške 80,-eur, v máji 2022 vo výške 70,- eur, v októbri 2022 vo výške 70,- eur, v januári 2023 vo výške 50,-eur a prostredníctvom platieb vymožených od exekútora G. D. v januári 2023 vo výške 50,-eur, vo februári vo výške 50,- eur, v marci 2023 vo výške 37,07,- eur a v apríli 2023 vo výške 130,- eur a v mesiaci máj 2023 vo výške 130,- eur, pričom v mesiaci jún 2023 uhradil 100 eur a v mesiaci júl 2023 výživné 70 eur, čím takto A. B. dlhuje výživné na maloletú E. B. k rukám matky H. I., nar. XX.XX.XXXX v sume vo výške 1.337,93,- eur, pričom v tomto období A. B. neprístupoval k vyživovacej povinnosti zodpovedne a napriek príjmom zo zamestnania, výživné na svoju dcéru neplatil riadne a včas, v sledovanom období bol od 20.01.2021 do 31.03.2021 zamestnancom v spoločnosti Unipas spol. s.r.o., so sídlom Železničná 285/12, 972 41 Koš, s priemerným mesačným príjmom 572,04,- eur, od 17.05.2021 do 26.05.2021 zamestnancom TRANSFER International Staff, k.s., so sídlom Račianska 96, 831 02 Bratislava, kde pracovný pomer bol ukončený z dôvodu neodôvodnených absencií, v období od 25.05.2021 do 31.08.2021 bol zamestnancom na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti Infinity style, s.r.o. Kanianka, od 06.09.2021 do 31.12.2021 a od 04.02.2022 do 27.07.2022 bol zamestnancom na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti TO-MY-STAV, s.r.o., so sídlom Lesná 335/9, 972 17 Kanianka, v období od 21.02.2022 do 06.03.2022 pracoval na základe pracovnej zmluvy v A.R.S. spol. s.r.o., so sídlom Medený Hámor 4, 974 01 Banská Bystrica, od 19.09.2022 je zamestnancom na pracovnú zmluvu v spoločnosti SaarGummi Slovakia s.r.o., Gumárenská 397/21, 972 23 Dolné Vestenice s priemerným mesačným príjmom 629,45,- eur, v sledovanom období nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzač o zamestnanie, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi ani iných príspevkov z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, je užívateľom telekomunikačných služieb mobilného operátora 02 Slovakia, a vedie sa voči nemu exekučné konanie za účelom vymáhania dlžného výživného, fajčí 12-13 cigariet denne a tabak si kupuje každé dva týždne, pričom za jedno balenie minie 5,- eur, a tento skutok spáchal hoci bol dňa 02.11.2020 trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok sp.zn.: 8T/87/2020-115, právoplatným a vykonateľným dňom 24.11.2020, doručeným A. B. dňa 14.11.2020, odsúdený za spáchanie prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona,“

čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a podľa § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20.9.2023 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku prokurátor a obžalovaný žiadali doručiť rozsudok a osoba, do ktorej rúk je obžalovaný povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, uviedla, že žiada doručiť rozsudok.

Dňa 4.10.2023 súdu prvého stupňa bolo doručené podanie obžalovaného A. B., obsahovo vyhodnotené ako odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom uviedol nasledovné argumenty:

„Dňa 20.9.2023 bol vyhlásený rozsudok o zaplatení výživného, voči ktorému dávam odvolanie v zákonnej lehote:

Odvolanie podávam v celom rozsahu čo do viny a trestu. Dôvody uvediem po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.“

Dňa 13.11.2023 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu obžalovaného a k jeho odôvodneniu, v ktorom prokurátor uvádza nasledovné:

„V označenej trestnej veci po doručení odvolania obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom E. E. XXXX/X, XXX XX D. J. K. L., proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7T/2/2023 zo dňa 20.09.2023 predkladám k odvolaniu obžalovaného nasledovné vyjadrenie:

Napadnutý prvostupňový rozsudok vo výroku o vine aj vo výroku o treste, ktorým prvostupňový súd uznal obž. A. B. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, považujem za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, pričom sa stotožňujem so skutkovými a právnymi závermi súdu sformulovanými v písomnom odôvodnení tohto rozsudku. Pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu odňatia slobody, ktorý súd obžalovanému so správnym zohľadnením jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, tento trest považujem za zákonný a primeraný. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa mal žalovaného prečinu dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin neprichádzalo do úvahy uloženie iného druhu trestu odňatia slobody, než trestu nepodmienečného, pričom doterajšie odsúdenia obžalovaného zjavne nespĺnili svoj prevýchovný účel.

Odvolanie obžalovaného navrhujem postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom krajský súd oboznámil mailové podanie obžalovaného, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu 14.3.2023, kde obžalovaný prosí o zhovievavosť, že ešte maródi a nemôže sa dostaviť na súd. V pondelok má ísť na kontrolu. Pošle aj potvrdenie od lekára.

Zároveň bola oboznámená lekárska správa ošetrojúceho lekára L. L. G. F. zo dňa 23.2.2024 z č. l. 156, kde ošetrojúci lekár na výzvu súdu oznámil, že A. B. je práceschopný, PN bola ukončená spätne od 31.1.2024 vzhľadom na nedodržiavanie liečebného režimu. Ošetrojúci lekár zároveň uviedol, že nevie o nijakom novom ochorení alebo inom dôvode, prečo by sa menovaný nemohol zúčastniť súdneho pojednávania.

Z dôvodu, že neúčast' obžalovaného na verejnom zasadnutí nebola riadne ospravedlnená v zmysle § 120 ods. 2 Tr. por., krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí prokurátor uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Osoba, do ktorej rúk je obžalovaný povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, H. I., v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, ako uviedol prokurátor v konečnom návrhu. Obžalovaný sa úmyselne vyhýba plateniu aj bežného výživného na maloletú dcéru.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu na základe odvolania obžalovaného, a to vo výroku o treste. V tejto časti považoval odvolanie obžalovaného za dôvodné. Okresný súd ukladal obžalovanému trest v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., t. j. v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe v rozmedzí 1 až 5 rokov, pričom súd porušil zásadu „ne bis in idem“ v jej hmotnoprávnom

ponímaní, keď v prípade obžalovaného prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. že už bol za trestný čin odsúdený, aj keď tak urobiť nemal.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný A. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného A. B. prijal.

Odvolací súd vykonal na základe odvolacích námietok o neprimeranosti trestu prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa len čiastočne správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, ktorý obžalovanému v konečnom dôsledku uložil.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia,

ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu aplikoval ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, táto chyba bola napravená odvolacím súdom, ktorý aplikoval ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Krajský súd na rozdiel od okresného súdu nepriznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený), nakoľko v jeho prípade bola porušená zásada „ne bis in idem“ v jej hmotnoprávnom ponímaní. Obžalovaný má v registri trestov štyri záznamy, pri troch z nich sa však na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a pri zázname číslo 4 na tento nie je možné prihliadať, lebo práve tento záznam a toto odsúdenie sa nachádza v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby. Krajský súd tak ukladal trest v zákonom upravenej trestnej sadzbe 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Krajský súd uzatvára, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov považuje za zákonný, primeraný a spravodlivý. Ku zníženiu trestu oproti pôvodne uloženému trestu okresným súdom vo výmere 2 roky došlo zo strany krajského súdu aj z toho dôvodu, že prihliadol na to, že obžalovaný po vyhlásení prvostupňového rozsudku aspoň čiastočne zmiernil následky porušenia svojej vyživovacej povinnosti, kedy sčasti znížil sumu dlžného výživného. Súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu roky odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, a nezistil žiadne ďalšie pochybenia. Nezistil chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keď vzhľadom na procesný postup obžalovaného v priebehu konania pred súdom prvého stupňa iný dôvod dovolania neprichádza do úvahy.

Zároveň krajský súd dodáva, že nemohlo dôjsť k zmene skutkovej vety v časti dlžného výživného z dôvodu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, ktoré bolo konajúcim súdom aj prijaté.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, na podklade odvolania obžalovaného A. B. zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7T/2/2023-127 z 20.9.2023 vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

2 3To/104/2023

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.